

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

XLIV. Is qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur.

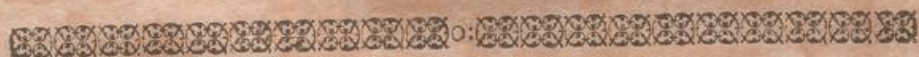
[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

2do. Si parentes in liberorum præsentia pro illis sponsalia contrahant, liberi non contradicentes sponsalibus obligantur 3110. Si filius patri absentem nomine illius mutuum suscepturum per literas significet, nec pater contradicat, quasi consentiens mutuum solvere tenetur. *L. si filius familias. 16. ff. ad Senat. consult. macedon. 4to.* Collationem beneficii quis ex taciturnitate acceptare præsumitur. 510. Si servus sciente & non contradicente Domino in Clero fuerit ordinatus, ex hoc ipso liber & ingenuus est, *Can. si servus. 20. dist. 54. 6to.* Prædium Ecclesiæ vel monasterii locatione temporaneâ elocato, si Capitulum sciat nec contradicat, locatio firmum robur habet. *Cap. continebatur. 2. de his, quæ fiunt à Prælato &c.*

Quæres tertio. Quæ Regulæ limitationes?

12. Regula non tenet 1mo. Si tacens id, quod agitur, vel penitus ignorat, vel non intelligit. 2do. Si is, qui aliquid fieri novit, sed contradicere non

potest: ut; quando Superiores ad inferiorum transgressiones tacent, quia illos absque tumultu vel scandalis corrigere nequeunt, dispensare vel legem abrogare non censentur. *Can. nervi. 2. dist. 13. 3110.* Quando verba vel signa æquipollentia ad formam actûs requiruntur; Sic adultus baptizatus in sui baptizatiōnem consensisse non censetur, si ad prævias interrogaciones tacuerit. *Can. cum pro parvulis. 77. de consecrat. dist. 4. 4to.* Si ex consensu sequatur delictum. Sic Prælatus ad illegalem rei Ecclesiasticæ alienationem tacens consentire non præsumitur, sed tacendo non tam velle, quam nolle dicendus est, ad excludendam peccaminosam voluntatem, quæ in dubio adesse non judicatur. *Cap. nihil. 2. de præscript. 5to.* Si jura aliud non statuunt; ita in fraudulentam rei suæ contractationem non consentit, cui videnti & tacenti res sua auferitur, disponente in furis odium *L. si quis. 91. ff. de furtis.*

REGULA XLIV.

Is qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur.

Quæres primo. Quis hujus Regulæ sensus?

12. Qui ad interrogationem tacet, nec pro confesso, nec pro negante ha-

betur. Ratio est: quia inter confessionem & negationem medium est silentium seu taciturnitas, quæ nec est confessio nec negatio; in contrariis au-

R 2

tem

tem, quæ non habentur ad exclusionem illius, non sequitur inclusio alterius, ut ex hoc, quod quis negetur esse albus, non sequitur, quod concedatur esse niger; quia inter album & nigrum medium est. Differt hæc Regula à præcedenti, quod in illa de consensu, in hac de negatione & confessione agatur. Exemplum est: Si Titius à Cajo creditore extra iudicium interrogatus, an sibi non debeat, ad interrogationem taceat, vi præsentis Regulæ nec debitum fatetur, nec inficiari videtur. *L. si filius. 19. ff. de interrogat. in Jus. faciend.*

Quæres secundo. Quæ Regulæ exceptio?

1. Regula non tenet, si legitimè vel legaliter interrogatus non respondeat, tunc enim pro confesso habetur.

Exempla sunt 1. mo. Titius in iudicio interrogatus, an hæres sit, sitacet, pro confesso habetur. *L. de arat. 11. §. qui tacuit. ff. de interrogat. in Jus. faciend.* 2. do. Reus positionibus ab ad-

versario sibi factis interrogatus iustusque à Iudice respondere, si absque rationabili causa recuset, aut nolit, haberi debet super iis, de quibus in eisdem positionibus interrogatus existit, pro confesso. *Cap. si post 2. de confess. in 6. 3110.* Qui de duobus in iudicio sibi objectis unum negat, & alterum tacet, hoc ipsum, de quo silet, confiteri præsumitur. *Cap. nonne. §. de præsumpt. ubi pro exemplo adducitur Christus, cui à Judæis objiciebatur: Nonne bene dicimus, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes? ad primum tacuit, & se Samaritanum esse tacendo concessit, ad secundum respondit: Ego dæmonium non habeo. 4to. A potestate publicâ interrogatus, cujus sit religionis, si taceat, religionem negare videtur. Colligitur ex propositione ab Innoe. XI. damnata: *Si quis à potestate publica interrogatur, fidem integrè confiteri ut DEO & fidei gloriosum consulo: tacere ut peccaminosum per se non damno.**

C A S U S.

Ad utramque Regulam.

Aldobrandina vestibus religiosis (exto ætatis anno induta, & duodecimo ætatis anno ad monasterium deducta ibidem per quatuor annos & ultra inter religiosas vixit. (A) Mortuis parentibus à proco è monasterio educta (B) & ab Episcopo interrogata, an matrimonium ineundi, ac hunc

ducendi animum haberet, aut ei matrimonium promiserit, tacuit. (C) Interrogata 2. do, an existens in monasterio voluptatem ad religiosam vitam, aut animum in ea permanendi habuisset, respondit: dum mihi bene erat, ibidem totâ vitâ manere, dum malè, suspirabam, & ne momento, si pos-

semo

sem, in eo perseverare volebam. (D) Procus *Aldobrandinam* unius mensis inducias petentem ad Parochum suum abduxit, ac ibidem ei dans manum coram duobus testibus se illam in uxorem accipere dixit; ad quod ipsa filer. (E) Et modestè se subducens ad prius monasterium revertitur; petens admitti

cum contestatione, quod si hactenus professionem non fecerit, jam hoc momento eam facere parata sit. (F) Moniales eam non aliter, quàm ut novum ferveret novitiatum, cum verum novitiatum nunquam habuisset, admittere volebant: (G) Procus e contra suæ uxoris restitutionem urgebat. (H)

R E S O L U T I O.

(A) **S**I *Aldobrandina* post adeptam quindecim annorum ætatem ultra annum in habitu & religiosis exercitiis cum aliis permansit, tacitè professæ censetur, nisi de opposito contestata fuerit. *Cap. ad nostram. 8. cap. ex parte. 22. de Regular.*

(B) Si cum proco monasterium egressa professionem invalidam vel non legitimè se professam prætendebat, formam à *Trident. Sess. 25. de Regular. cap. 19.* contra professionem reclamare volentibus præscriptam servare debebat.

(C) Ad extrajudicalem Episcopi interrogationem tacendo non confitebatur, quod procum ducendi animum habuerit, multò minùs quod sponsalia contraxerit, conformiter *Regulæ 44tæ.*

(D) Ad tacitam professionem sufficiebat, quod animo perseverandi ultra annum habitam legitimam ætate habitum religiosum portaverit, actusque communes cum cæteris Monialibus exercuerit. Nec illæ velleitates tempore desolationis indicant *Aldobrandinam*

absque proposito se per vota obligandi habitum gessisse.

(E) Coram Paracho & testibus ad verba proci silendo non contraxit matrimonium; quamvis enim in facto appetibili taciturnitas pro consensu habeatur, juxta *Reg. 43.* non tamen in facto oneroso, sed tunc regulariter expressus requiritur consensus. *Gloss. in Reg. 44.*

(F) Posito, quod *Aldobrandina* cum proco contraxisset, ante consummationem tamen matrimonii pœnitere, & ad monasterium reverti poterat. *Cap. verum. 2. de convers. conjugat.*

(G) Quadriennem servavit Novitiatum, cum quadriennio habitum religiosum portaverit, ac intra claustrum animo ibidem permanendi cum reliquis Monialibus vixerit; ideòque *Trident. Sess. 25. de Regular. cap. 15.* continuum novitiatum annum præscribenti abundè satisfactum.

(H) Ex dictis constat procum non habere Jus repetendi *Aldobrandinam.*